

මම කවදත් සතුන්ට ආදරෙයි.
මගේම කියලා හුරුතල් සතෙකු
නියා ගන්ට මම ආසා කළා.

ඒත් මගේ අම්මා නම් ඒ අදහසට කිසිම
කැමැත්තක් දැක්වූයේ නෑ.

“අපට බල්ලො දෙන්හෙක් ඉන්නවා.
පොකුණො මාළු ඉන්නවා.
චූටි මල්ලියෙකුයි නංගියෙකුයි ඉන්නවා.
තවත් මොකට ද හුරුතල් සතෙක්?”

හුරුතලෙකු ඇති කිරීම ගැන
මං කී හැම වෙලාවෙම අම්මා කීවෙ
ඔය ටිකයි.

(c) Sumitha Publisher

දුවසක් අපි හුරතල් සතුන් විකුණන සාප්පුවක
විසිතූරු මාළි තෝරා තෝරා හිටියා.

නැවත වතාවක් මගේ ආසාව හරි යයිද කියලා බලන්න
හොඳ වෙලාව කියලා මර්හිතූණා.

“අම්මෙ අනේ අම්මෙ මට හාවෙක් අරන් දෙනවා ද?”

“අපෝ බෑ, බල්ලො ඒයාව කියයි”

(c) Sunitha Publisher

(c) Sumitha Publisher

මං එයාව දැක්කේ එතකොටමයි.
පුංචි ටැංකියක ලස්සනට පින පින හිටියා.
එයා මං දිනා බැලුවේ
යාළු වෙන්නට වගේමයි.